

Daniels Bog - Nummer Seks

Jojakim

Jeff Pippenger

2023-12-01

Daniels Bog og Johannes' Åbenbaring er den samme bog, i samme forstand som Bibelen er én bog, bestående af Det Gamle Testamente og Det Nye Testamente.

„Beretningen om Jesu liv, død og opstandelse, som Guds Søns, kan ikke fuldt ud bevises uden det vidnesbyrd, der findes i Det Gamle Testamente. Kristus åbenbares i Det Gamle Testamente lige så tydeligt som i Det Nye. Det ene vidner om en Frelser, som skulle komme, mens det andet vidner om en Frelser, som er kommet på den måde, profeterne havde forudsagt. For at kunne værdsætte frelsesplanen må Det Gamle Testaments Skrift forstås grundigt. Det er det herliggjorte lys fra den profetiske fortid, som fremstiller Kristi liv og Det Nye Testaments lære med klarhed og skønhed. Jesu mirakler er et bevis på hans guddommelighed; men de stærkeste beviser for, at han er verdens Forløser, findes i Det Gamle Testaments profetier sammenholdt med Det Nye Testaments historie. Jesus sagde til jøderne: 'Ransag Skrifterne; for I mener, at I i dem har evigt liv, og netop de vidner om mig.' På det tidspunkt fandtes der ingen anden Skrift end Det Gamle Testaments; derfor er Frelserens formaning klar." Spirit of Prophecy, bind 3, 211.

Det stærkeste bevis på, hvem og hvad Kristus er, fremkommer, når Det Gamle Testaments profetier sammenholdes med opfyldelsen af disse profetier i Det Nye Testaments historie. Således også med forholdet mellem Daniels Bog og Johannes' Åbenbaring.

„I Åbenbaringen mødes og afsluttes alle Bibelens bøger. Her er fuldendelsen af Daniels Bog. Den ene er en profeti; den anden en åbenbaring.“ Acts of the Apostles, 585.

Ordet »fuldende« betyder at bringe til fuldkommenhed. Opfyldelsen af Det Gamle Testaments profetier var det »stærkeste« »bevis« på Kristi »guddommelighed«. Det stærkeste bevis på det guddommelige i profetierne i Daniels Bog er opfyldelsen af disse profetier, sådan som den fremstilles i Johannes' Åbenbaring. Profetierne i Daniels Bog fortsættes i Johannes' Åbenbaring, og de bringes til fuldkommenhed i de sidste dage, når Jesu Kristi Åbenbaring bliver afseglet.

„Åbenbaringen er en forseglet bog, men den er også en åbnet bog. Den beretter om vidunderlige begivenheder, som skal finde sted i de sidste dage af denne jords historie. Denne bogs lærdomme er bestemte, ikke mystiske og uforståelige. I den tages den samme profetiske linje op som i Daniel. Nogle profetier har Gud gentaget og har derved vist, at der må tillægges dem betydning. Herren gentager ikke ting, som ikke er af nogen stor betydning.“ Manuscript Releases, bind 9, 8.

I Juda, kong Jojakims tredje regeringsår kom Nebukadnezar, Babylons konge, til Jerusalem og belejrede det. Daniel 1:1.

Den første vers i Daniels Bog rummer en rigdom af profetiske oplysninger, når det betragtes ret. Vi vil begynde vor betragtning med Jojakim.

Jojakim var den første af Judas sidste tre konger. Som sådan repræsenterer han den første engels budskab. Hans søn Jojakin, som også var kendt som Jekonja eller Konja, repræsenterede den anden engels budskab. Efter Jojakin fulgte Sidkija, den sidste af Judas tre sidste konger. Sidkija repræsenterer den tredje engels budskab. Der findes adskillige profetiske vidner, som bekræfter, at Jojakim er et symbol på den første engels budskab. Det er vigtigt at forstå disse beviser, for de fastslår, at det første vers i Daniels første kapitel identificerer den første engels budskab, og dette forhold er et anker, som gør det muligt at forstå det første kapitel som det første engels budskab i Åbenbaringen fjorten. Vi vil begynde i Anden Krønikebog.

Og dem, som var undsluppet sværdet, førte han bort til Babylon; dér var de tjenere for ham og hans sønner indtil det persiske riges herredømme, for at opfylde Herrens ord ved Jeremias' mund, indtil landet havde nydt sine sabbatter; så længe det lå øde, holdt det sabbat, for at opfylde halvfjerds år. 2 Krønikebog 36:20, 21.

Fangenskab i Babylon i halvfjerds år var, for at landet kunne nyde de sabbatter, som ikke var blevet holdt i overensstemmelse med Tredje Mosebog femogtyve. Halvfjerds sabbatsår udgør fire hundrede og halvfems år, hvor det gamle Israel havde tilsidesat anvisningen i Tredje Mosebog femogtyve. Fire hundrede og halvfems år med oprør gik forud for halvfjerds års fangenskab. Ved afslutningen af de fire hundrede og halvfems år skulle tre konger blive underlagt Nebukadnesar.

Ved afslutningen af de halvfjerds års fangenskab oprejste Herren Kyros, som var den første af de tre konger, der skulle udstede dekret om, at Israel kunne vende tilbage og genopbygge Jerusalem. Artaxerxes var den tredje af disse tre konger, og han udstedte det tredje dekret i 457 f.Kr. Det tredje dekret indledte de to tusind tre hundrede år i Daniels bog, kapitel otte, vers fjorten. I 1798 ophørte den første afslutning på vredesdommen, Daniels bog blev forseglingen brudt på, og den første af de tre engle ankom. Den tredje engel ankom den 22. oktober 1844.

Judas tre sidste konger blev alle konfronteret af Nebukadnesar, og ved Jojakims fangenskab begyndte de halvfjerds år. Det fortsatte, indtil Babylon blev ødelagt, og hærføreren (Kyros), som havde ødelagt Babylon, og som kort derefter blev konge, udstedte det første af tre dekreter. Det tredje dekret indledte profetien om aftenerne og morgenerne, som endte med ankomsten af den tredje af tre engle. Kristus identificerer altid enden med begyndelsen.

Begyndelsen på de halvfjerds år fandt sted ved Nebukadnezars første angreb mod Jerusalem. Afslutningen på de halvfjerds år blev markeret ved Babylons ødelæggelse. Jerusalems endelige og fuldstændige ødelæggelse kom over den tredje af tre konger, som alle var blevet angrebet af Nebukadnezar. Jerusalems ødelæggelse skete gradvist. De sidste tre konger repræsenterer ét profetisk symbol, i den forstand at de alle var blevet angrebet af Nebukadnezar. De var forbilleder på de tre dekreter, som alle var ét symbol, ligesom de tre engle ved afslutningen af de treogtyvehundrede dage.

„I Ezras syvende kapitel findes dekretet. Vers 12-26. I sin mest fuldstændige form blev det udstedt af Artaxerxes, Persiens konge, i 457 f.Kr. Men i Ezra 6:14 siges det, at Herrens hus i Jerusalem blev bygget „efter befaling [„dekret“, margen] fra Kyros og Darius og Artaxerxes, Persiens konge.“ Disse tre konger bragte ved at iværksætte, stadfæste på ny og fuldende dekretet det til den fuldkommenhed, som profetien krævede for at markere begyndelsen på de 2300 år. Når man tager 457 f.Kr., tidspunktet da dekretet blev fuldendt, som datoen for befalingen, sås enhver enkelt bestemmelse i profetien om de halvfjerds uger at være blevet opfyldt.“ The Great Controversy, 326.

Søster White påviser, at de tre dekreter var nødvendige for profetiens fuldkommengørelse. Hun fastlægger deres indbyrdes forhold og identificerer derved de grammatiske kendetegn ved det hebraiske ord „sandhed“. Hun siger, at det første dekret opstod, det andet dekret bekræftede på ny, og det tredje dekret fuldendte „enhver enkelt bestemmelse i profetien om de halvfjerds uger“. Det hebraiske ord „sandhed“ dannes ved sammensætningen af den første, den trettende og den sidste bogstav i det hebraiske alfabet. Det første dekret opstod, det andet bekræftede på ny, og det sidste dekret fuldendte profetien. De tre dekreter bærer Alfa og Omegas signatur, og de blev opfyldt ved afslutningen af halvfjerdsårsprofetien om fangenskab i Babylon, skønt det tredje dekret fremkom længe efter, at de halvfjerds år var til ende. De tre dekreter var fremadskridende, og skønt de var tre dekreter, var de dog stadig ét profetisk symbol.

Den første engel kom i 1798, den anden engel kom i foråret 1844, og den tredje engel kom den 22. oktober 1844. Disse tre engle er ét profetisk symbol, som repræsenterer det evige evangelium i Johannes' Åbenbaring kapitel fjorten.

„Det første og andet budskab blev givet i 1843 og 1844, og vi står nu under forkyndelsen af det tredje; men alle tre budskaber skal stadig forkyndes. Det er nu lige så væsentligt som nogensinde før, at de gentages for dem, som søger sandheden. Med pen og stemme skal vi lade forkyndelsen lyde og vise deres rækkefølge samt anvendelsen af de profetier, som fører os frem til den tredje engels budskab. Der kan ikke være et tredje uden det første og det andet. Disse budskaber skal vi bringe til verden i publikationer og i taler, idet vi i den profetiske histories forløb påviser de ting, som har været, og de ting, som skal komme.“ Selected Messages, book 2, 104, 105.

Judas sidste tre konger udgjorde ét symbol, for de blev alle underlagt Babylons konge i forskellig grad. Judas sidste tre konger, de tre dekreter og de tre engle er, skønt de klart er tre, også fremstillet som ét profetisk symbol.

De sidste tre konger er en del af den profetiske ramme for begyndelsen af profetien om de halvfjerds års fangenskab, og som sådan bliver de en del af den begyndelse, der illustrerer afslutningen på de halvfjerds års fangenskab. Fangenskabet begyndte med den gradvise underkastelse af tre konger og endte med ødelæggelsen af riget og dets hovedstad. Profetiens afslutning markerer ødelæggelsen af Babylons nation og hovedstad, hvilket markerer ankomsten af de tre gradvise dekreter. Begyndelsen på profetien om de to tusind tre hundrede år er kendetegnet ved tre gradvise dekreter, og den illustrerer afslutningen på profetien om de to tusind tre hundrede år, som består af tre gradvise budskaber.

De tre engle og deres respektive tre budskaber var blevet forebildet ved tre konger og deres tre gradvist fremadskridende dekretter. De tre konger, som kundgjorde deres respektive tre dekretter, var blevet forebildet ved tre på hinanden følgende konger, som hver havde fremført deres budskaber om oprør mod Nebukadnezar. Tre budskaber om oprør forebildede tre dekretter, som igen forebildede tre budskaber. Det ene indleder profetien om halvfjerds år, som igen ender med begyndelsen på profetien om de to tusind tre hundrede år, der ender ved den tredje engels ankomst i 1844. De halvfjerds år, i hvilke landet skulle nyde sin sabbat, kan ikke adskilles fra 22. oktober 1844.

Jojakim repræsenterer Kyros' første dekret og også den første engels budskab i Åbenbaringens fjortende kapitel. Herudover giver de tre vidner i de sidste tre judæiske konger, de tre dekretter og de tre englebudskaber præcise oplysninger om symbolet Jojakim, for den profetiske historie om de tre engle er blevet meget omhyggeligt afmærket ved inspiration. Alle tre budskaber har en historisk ankomst og derefter en historisk bemyndigelse.

Den første engel fremstod i 1798 og blev den 11. august 1840 bemyndiget ved bekræftelsen af princippet om én dag for ét år.

»I året 1840 vakte endnu en bemærkelsesværdig opfyldelse af profetien udbredt interesse. To år tidligere havde Josiah Litch, en af de ledende prædikanter, der forkyndte det andet komme, udgivet en udlægning af Åbenbaringen 9, hvori han forudsagde det osmanniske riges fald. Ifølge hans beregninger skulle denne magt blive styrtet ... den 11. august 1840, når den osmanniske magt i Konstantinopel kunne forventes at blive brudt. Og dette, tror jeg, vil vise sig at være tilfældet.«

„På netop det angivne tidspunkt modtog Tyrkiet gennem sine ambassadører de allierede europæiske magters beskyttelse og stillede sig således under de kristne nationers kontrol. Begivenheden opfyldte forudsigelsen nøjagtigt. Da dette blev kendt, blev skarer overbevist om rigtigheden af de principper for profetisk fortolkning, som Miller og hans medarbejdere havde antaget, og adventbevægelsen fik en vidunderlig fremdrift. Lærde og indflydelsesrige mænd sluttede sig til Miller, både i forkyndelsen og i offentliggørelsen af hans synspunkter, og fra 1840 til 1844 udbredte arbejdet sig hurtigt.“ The Great Controversy, 334, 335.

Den første engel kom med forkyndelsen om dommens åbning i 1798, men budskabet byggede på gyldigheden af William Millers identifikation af, at en dag i Bibelens profeti repræsenterer et år. Dette princip blev bekræftet „den 11. august 1840“, og det første budskab blev bemyndiget. Da forudsigelsen om Kristi genkomst i det bibelske år 1843, som strakte sig ind i året 1844, slog fejl, kom den anden engel i Åbenbaringens fjortende kapitel. Da forudsigelsen i foråret 1844 slog fejl, forkastede de protestantiske kirker Millers regel om en dag for et år og blev Babylons døtre. Dette budskab blev derefter bemyndiget i sommeren 1844, da det blev forenet med Midnatsråbets budskab. Ved opfyldelsen af Midnatsråbets budskab den 22. oktober 1844 kom den tredje engel med sit budskab.

På grund af den laodikeiske adventismes ulydighed i 1863 blev Guds folk sat til at gentage historien om det gamle Israels vandring i ørkenen. Bemyndigelsen af det tredje budskab skulle

vente indtil den 11. september 2001. Hvert af de tre budskaber kommer i historien og bliver derefter bemyndiget.

Jojakim og Kyros repræsenterer den første engels bemyndigelse, ikke dens ankomst. Skønt Jojakim var den første af Judas sidste tre konger, og skønt han repræsenterer den første engels budskab, viser de profetiske karaktertræk, som han, og også Kyros, fremviser, at de begge er symboler på den første engels bemyndigelse og ikke symboler på den første engels ankomst. Den første beskeds ankomst i Jojakims historie var Manasse, den første af Judas sidste syv konger.

Syv konger gik forud for Jerusalems fuldstændige og endelige ødelæggelse. Disse syv konger repræsenterer en fremadskridende historie, således som den historie var, som de var et forbillede på, fra 1798 til 1844. Den første engel kom i 1798, og den tredje kom den 22. oktober 1844. Historien fra 1798 til 1844 er den første og den anden engels historie. Den tredje engels historie begyndte i 1844. Når Søster White identificerer symbolikken i de syv tordener i Åbenbaringens kapitel ti, siger hun, at de syv tordener repræsenterer den første og den anden engels historie, men ikke den tredje engels.

„Det særlige lys, som blev givet til Johannes og blev udtrykt i de syv tordener, var en skildring af begivenheder, som ville finde sted under den første og den anden engels budskab.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, bind 7, 971.

Historien om de syv tordener i Åbenbaringen kapitel ti fremhæver historien om den første engels bemyndigelse fra den 11. august 1840 og frem til den store skuffelse den 22. oktober 1844, men den omfatter ikke desto mindre hele historien om den første og den anden engel. Den generelle anvendelse af de syv tordener er, at de repræsenterer perioden fra 1798 til den 22. oktober 1844. Historien om den første engels ankomst fra 1798 til den store skuffelse er historien om den første og den anden engel, og den er profetisk fremstillet som syv tordener. De syv tordener blev også forbilledligt fremstillet ved Judas sidste syv konger. De sidste tre af disse konger identificerede ikke blot konger i rækkefølge, men tilsammen udgør de ét symbol sammensat af en første, en mellemste og en sidste.

I de tre engles historie blev det første budskab bemyndiget den 11. august 1840, og både Jojakim og Kyros var forbilder på den begivenhed.

Vi vil fortsætte med at identificere disse vigtigste sandheder i den næste artikel.

„Streng retskaffenhed bør værnes af enhver studerende. Ethvert sind bør vende sig med ærbødig opmærksomhed mod Guds åbenbarede ord. Lys og nåde vil blive givet til dem, som således adlyder Gud. De vil skue underfulde ting i hans lov. Store sandheder, som har ligget upåagtede og usete siden pinsefestens dag, skal skinne frem fra Guds ord i deres oprindelige renhed. For dem, der i sandhed elsker Gud, vil Helligånden åbenbare sandheder, som er svundet ud af sindet, og vil også åbenbare sandheder, som er helt nye. De, som æder Menneskesønnens kød og drikker hans blod, vil fra Daniels og Johannes' Åbenbarings bøger fremdrage sandhed, som er indgivet af Helligånden. De vil sætte kræfter i bevægelse, som ikke kan undertrykkes. Børns læber vil blive åbnet til at forkynde de mysterier, som har været skjult for menneskers sind. Herren har udvalgt det dåragtige i denne verden til at gøre de vise til

skamme, og det svage i verden til at gøre det mægtige til skamme.”

„Bibelen bør ikke bringes ind i vore skoler for at blive klemmt ind mellem vantroen. Bibelen må gøres til grundlaget og undervisningens emneindhold. Det er sandt, at vi ved langt mere om den levende Guds ord, end vi vidste tidligere, men der er stadig meget mere at lære. Den bør bruges som den levende Guds ord og agtes som det første og det sidste og det bedste i alt. Da vil sand åndelig vækst blive set. De studerende vil udvikle sunde religiøse karakterer, fordi de spiser Menneskesønnens kød og drikker hans blod. Men medmindre den overvåges og næres, forfalder sjælens sundhed. Bliv i lysets kanal. Studér Bibelen. De, som trofast tjener Gud, vil blive velsignet. Han, som ikke lader noget trofast arbejde gå ubelønnet hen, vil krone enhver handling af loyalitet og retsindighed med særlige tegn på sin kærlighed og billigelse.“ Review and Herald, 17. august 1897.